

תת"ע 141/03/19 - מדינת ישראל, המאשימה נגד איתן זנדני איתן זנדני, הנאשמים

בית המשפט לתעבורה פתח תקווה

תת"ע 141-03-19 מדינת ישראל נ' איתן זנדני
בפני כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין

בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד

איתן זנדני איתן זנדני - הנאשמים

הכרעת דין

הנאשם עומד לדין בגין עבירה של שימוש בטלפון, שלא באמצעות דיבורית בעת שהרכב היה בתנועה - עבירה בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961.

הנאשם כפר בכתב האישום, וטען בישיבת ההקראה: "מודה בהימצאות במקום וברכב, יש לי דיבורית ויש לי מתקן שהטלפון עומד שם, לא דיברתי בטלפון".

מטעם התביעה העיד מתנדב התנועה, אלעד ברוק אשר ערך את הדו"ח (ת/1). בהתאם לדו"ח, השוטר עמד בניידת על כביש 40 לדרום, בנתיב הפניה לשמאל, משמאלו של רכב הנאשם, והבחין בנאשם כאשר הוא אוחז בידו בטלפון נייד ובידו השמאלית, ולאחר שהרמזור התחלף, הנהג החל בנסיעה כשהוא אוחז בידו בטלפון ומבטו מופנה לכיוון הטלפון, אז פנה לנתיב של הנאשם והורה לו לעצור תוך שמירה על קשר עין רצוף.

דברי הנאשם, כפי שנרשמו מפיו ע"י השוטר בדו"ח: "אין לי כלל טלפון".

בחקירתו הנגדית ציין השוטר כי עמד מצד שמאל לרכב הנאשם ובתגובה לטענת הנאשם כי לא אחז בטלפון אלא פתח קופסת סוכריות, הגיב כי כל מה שיש לו להגיד זה שראה שהנהג אוחז נייד בידו השמאלית וכשהרמזור התחלף התחיל נסיעה כשהוא אוחז בידו השמאלית בנייד ומבטו מופנה לכיוון הנייד.

בתגובה לטענת הנאשם כי עמד עם הניידת במרחק 3 מכוניות מאחורי רכבו של הנאשם, השיב העד כי מניח שלא עמד 3 מכוניות אחרי הנאשם מאחר ולא רשם זאת בדו"ח, אלא רשם שעמד משמאלו של הנאשם.

העד חזר וציין כי ראה את הנאשם אוחז בטלפון וכי לא מעניין אותו מה עשה עם הטלפון. הוא ראה אחיזה ולא יכול להעיד שום דבר על דיבור.

הנאשם העיד להגנתו כי נסע עם הרכב, כאשר הגיע לרמזורים של צומת גבעת ברנר, עצר ברמזור אדום, ואז פתח קופסת סוכריות ולקח סוכרייה, ולפני שהרמזור התחלף, שמע את השוטר כורז לו לעצור. ולאחר שעצר והשוטר אמר לו שדיבר בטלפון, אמר לשוטר שלא דיבר בטלפון.

הנאשם בחקירתו הנגדית הכחיש את דבריו כפי שנרשמו ע"י השוטר בדו"ח.

עוד ציין הנאשם כי לפני שהשוטר כרז לו, לא הבחין בשוטרים ורק לאחר שכרזו לו ראה במראה את הניידת פונה מהנתיב השמאלי ימינה .

טענות הצדדים

טענת המאשימה:

המאשימה בסיכומיה ביקשה להרשיע את הנאשם, העד העיד באופן רציף, אמין ודבריו לא נסתרו ולו במילה. בנסיבות אלו, מבוקש להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו ולתת אמון מלא בעדות השוטר ומ.

טענת ההגנה:

הנאשם טען כי יש לזכותו בגלל שלא אחז בטלפון, ולא השתמש בטלפון וכי לא אמר לשוטר שאין לו טלפון.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי את גרסאות הצדדים, את הראיות שהוגשו מטעמם, ושמעתי את עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט הפלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות העבירה, כפי שעולה מהדו"ח שערך תוך התייחסות לכל רכיבי העבירה, למסלול נסיעת הנאשם, מקום עמידתו, קיום קשר עין עם הרכב ועם הנאשם מקום עצירת הנאשם, ומכלול העובדות הרלוונטיות לאישום.

2. עדותו של עד התביעה בביהמ"ש הייתה עניינית, בהירה, עקבית ואף לא נסתרה בחקירה נגדית על ידי הנאשם.

3. לא מצאתי יסוד לחשוד בשוטר כי קיימת סיבה בגלל בחר להעליל על הנאשם דברים שלא התרחשו.

השוטר חזר והדגיש בעדותו כי הם בטוח בכך שראה את הנאשם מבצע את העבירה.

השוטר הינו מתנדב משטרה אשר התנדב מזמנו הפרטי על מנת לסייע לעבודת המשטרה כדי לאכוף

את חוקי התנועה ולשמור על חייהם של משתמשי הדרך.

יש לציין כי מצאתי תימוכין לדברי השוטר בכך שלו רצה השוטר לטפול אשם על הנאשם, סביר שהיה "מעצים" העבירה ומייחס לו שיחה במכשיר הטלפון, בענייננו השוטר ציין מפורשות כי לא ראה את הנאשם משוחח בטלפון.

בדברי הנאשם סתירה בחקירתו הנגדית של השוטר טען כי השוטר עמד כ-3 מכוניות מאחוריו, אולם בעדותו טען כי הבחין בניידת רק לאחר שכרזה לו ואז הבחין בו פונה מהנתיב בו עמדה לנתיב בו נסע הנאשם. מכאן כי דבריו לעניין מיקומו של השוטר מחוסרי בסיס כלשהוא.

בע"פ 4004/98 (ת"א) ורשבסקי נ' מ"י, מתייחס כבוד השופט מודריק לקושי הרובץ לפתחם של שופטי התעבורה, הנצרכים לחרוץ ממצאים על פי אמון בנסיבות של "עדות מול עדות":

"לדידי עדות השוטר אכן עדיפה, מפני שיש לה מעיקרה יתרונות ברורים על פני הנאשם... אין לראות את השוטר כצד אינטרסנטי, שעדותו עלולה להיות מושפעת מאינטרס של "יפוי" כלשהו. הנהג, לעומתו, הוא צד מעוניין, והוא עשוי באורח תת הכרתי "ליפות" את התנהגותו, להכשירה ולהצדיקה בעיניו. שנית, השוטר נהנה מיתרון של התמקצעות וניסיון עבודה. הנהג, גם הנהג המקצועי, אינו עתיר ניסיון באיתור מעשי עבירה. שלישית, והוא עיקר בעיני, השוטר נהנה מיתרון ההתמקדות וריכוז תשומת הלב בנהג ובמעשה העבירה. הנהג, באורח טבעי, אינו מקדיש תשומת לב מיוחדת לאורח הנהיגה שלו, ושעה שמוטחת נגדו טענה בדבר ביצוע עבירה מצדו, עליו לבצע ראייה לאחור במעשהו, ואין לפניו סרט חזותי מוקלט של הנהיגה. היתרון של השוטר ברור".

"בוודאי שלא ניתן לומר, שלעולם יש לראות את עדות השוטר כעדיפה. גם שוטר עשוי לשקר. הוא עלול גם לטעות, שלא במתכוון. על כן צריכה הערכה הדיונית לעמוד על המשמר ולפקוח "שבע עיניים" על עדויות השוטרים...".

יש לציין כי עד נוסף היה אמור להעיד מטעם התביעה, בפסיקה, הובעה לא אחת העמדה כי העובדה ששוטרים שהיו עדים לאירוע, ולא הובאו לעדות מהווה מחדל חקירה אשר עלול לעורר חשש ממשי לפגיעה בזכות הנאשם להתגונן.

אולם במקביל, לא כל מחדל חקירתי של אי הבאת שוטרים נוספים לעדות יוביל בהכרח לזיכויו של הנאשם.

במקרה זה המשטרה לא נמנעה מלהביא את העד, זימון לדיון נשלח לעד ואף נעשו ניסיונות טלפונים להביאו.

הנאשם התנגד לדחיית הדיון לצורך העדת העד הנוסף ולא ביקש לחקור אותו בחקירה נגדית.

לפיכך בנסיבות המקרה שלפני, לאחר שמיעת הצדדים, בחינת העדויות ולאחר שהזהרתי עצמי שבפני עדות יחידה הריני קובעת כי יש ליתן אמון מלא בעדות עד התביעה, אשר העיד על מלוא יסודות העבירה ולא היה בעדות הנאשם כדי ליצור ספק בדבר אמינותה.

לאור האמור אני קובעת כי הנאשם עבר את עבירה ומרשיעה אותו בכל המיחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ג' שבט תש"פ, 29 ינואר 2020, במעמד הצדדים